

ser ikke, at der er noget som helst urimeligt i, at noget lignende kan finde Sted for Jernbanernes Vedkommende.

Den højtærede Minister nævnedes, at man ogsaa i andre Forhold havde Reglementer, saaledes at naar man havde iagttaget disse, var man sikker. Han nævnedes et Tilfælde med en Smed, der staar og smeder: naar han blot har iagttaget de bestemte Politianordninger, er han ansvarsfri. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister har fuldstændig Ret deri. Naturligvis maa Smeden og hvem som helst anden, der kommer i den Situation, iagttage Politivedtægtens Bestemmelser; men det er ikke sikkert, at han er fri for Ansvar dermed. Nej, han skal desuden altid optræde som en fornuftig og forsigtig Mand, og hvor Politivedtægten slipper, er det altsaa den Maalestok, han kommer ind under. Det gør vi alle sammen, og jeg ser ikke, at der er noget som helst ubilligt i, at ogsaa Jernbaneselskaberne maa finde sig i at være undergivne Domstolens Bedømmelse af, om de i en foreliggende Situation har handlet tilstrækkelig fornuftigt, forsigtigt og kyndigt, eller i, at de, naar Domstolene kommer til det Resultat, at det har de ikke gjort, eller at de i Tilfælde, hvor Bevisbyrden paahviler Selskabet, ikke har oplyst, at Skaden ikke kunde være afværget ved den Agtpaaagivenhed og Omhu, som Jernbanedrift kræver, maa finde sig i at betale Erstatning.

Endelig maa jeg berigtige en lille Misforstaaelse af den højtærede Minister. Den højtærede Minister nævnedes, at han havde forstaaet mig saaledes, at jeg vilde gaa med til en Lempelse af Bevisbyrden i Jernbaneselskabernes Favør. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at jeg mente, at Jernbanernes Ansvar efter Loven af 1898 burde snarest udvides og i alt Fald ikke indskrænkes, men jeg gjorde saa videre opmærksom paa, at andre kunde jo have en anden Mening; og at hvis man havde en anden Mening, var den Vej, man burde gaa, vistnok at lempe Bevisbyrden, eventuelt indføre Lovens almindelige Erstatningsregler her, i alle Tilfælde ikke lade Spørgsmaalet om Jernbanernes Ansvar bestemme ved et Regulativ i Stedet for ved Domstolene. Altsaa, jeg har ikke sagt, at jeg vilde gaa med til en Lempelse af Bevisbyrden i Jernbaneselskabernes Favør, men at jeg var fuldstændig rede til nærmere Prøvelse af Sagen, og til at se, om man ved Forhandling i et Udvalg kunde finde en Ordning, hvorved man paa en eller anden Maade kunde lempe

Sagen i Jernbaneselskabernes Favør uden at gaa den brandlidte for nær. Jeg tvivler meget om, at det vil lykkes, men jeg skal altid findes villig til at gøre et Forsøg i saa Henseende.

Jørgen Berthelsen: Efter de fra den ærede Taler (Godskesen) faldne Udtalelser, som jeg gaar ud fra er et Udtryk for den Opfattelse, som næres af det Parti, han tilhører, synes jeg egentlig ikke, at Situationen er særlig lys. Min Opfattelse af det ærede Medlems første Udtalelser var, at han mente, at Banerne, uanset om der blev tilvejebragt noget som helst Bevis for, at de havde foranlediget vedkommende Hdebrand eller ikke, skulde betale. Naar det ærede Medlem nu sidst talte om den enkelte, altsaa den brandlidte, paa den ene Side og Jernbaneselskabet paa den anden Side, kan hans Betragtning kun gælde Hedearealer og beplantede Arealer; den kan ikke anvendes overfor Bygninger; thi dem kan Ejeren faa forsikret. Jeg skal ikke fortsætte denne Debat, idet jeg ikke tror, at den fører til noget endeligt Resultat. Jeg vil dog haabe, at de Udtalelser, der faldt navnlig fra det ærede 3die Medlem for 10de Kreds (Ejsing), og som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Godskesen) ved sin Slutningsbemærkning lod skinne igennem, at han tiltraadte, kan føre til, at man altsaa muligvis i et Udvalg kunde finde en Form, hvorved man kunde opnaa et Resultat. Jeg vil gerne slutte mig til Ministerens Udtalelse om, at Banerne i alt Fald burde kunne faa at vide, hvilke Forpligtelser de har, for i det hele taget at kunne drive deres Virksomhed. Det synes jeg i alt Fald, at de maatte have Krav paa, og jeg kan heller ikke tænke mig andet, end at dette høje Ting ogsaa vil bidrage dertil.

Ejsing: Naar det ærede Medlem, der nu satte sig, sagde, at vi har jo Forsikringselskaber, og dem kan Folk ty til, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at Folk har endnu ikke Forsikringspligt, og Selskaberne har heller ikke Pligt til at tage alle. Det bliver i alt Fald en Byrde, man paalægger de Folk, der bor i Nærheden af Jernbanen, en Byrde, som jeg ikke synes, man kan lægge paa dem, uden at de kan faa Godtgørelse for den.

Jørgen Berthelsen: Maa jeg i Anledning af denne Udtalelse fra den ærede sidste Taler sige, at jeg ved ikke rigtig, om man kan sige, at Folk ikke har Forsikringspligt. Hvis man f. Eks. opfører en Ejendom og skal have Laan i den. — og det gælder